

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיתיה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשך ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים וזכו

(שם ה'גמול) ה'גמול ה'גמול ה'גמול

לפי מדותיה יקרה וז"ל

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון שפ"ט   נשא   תשפ"ד

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדותיה יקרה וז"ל

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד וז"ל

עֵקֶר הַכַּח הוּא בְּפִיו וְלִבּוֹ

ענין נדרים הוא פליאה נשגבה בבחינת איש כי יפליא לנדר נדר נזיר וכו', כי בזה רואין גדלת האדם הבעל בחירה שיש לו כח בפיו לעשות לעצמו מצוות חדשים שלא נצטוו בהם. כגון כשאוסר עליו דבר המתיר בפיו אזי תכף נאסר עליו הדבר המתיר באסור תורה והוא פלאי. הלא באמת זה הדבר אין בו שום אסור בשרשו, ואף על פי כן תכף כשאומר בפיו שיאסר עליו הדבר אפלו בלא הזכרת השם נאסר עליו תכף באסור חמור מן התורה. אף בזה רואין גדל כח האדם הבעל בחירה. והעקר הכח הוא בפיו ולבו. שפילבו חושק לקדש את עצמו באיזה קדשה ופרישות וכיזא וכיזא ומוציא חשקו ורצונו בפיו אזי נעשה מזה תורה. כי אז נאסר עליו הדבר באסור תורה. כי באמת נפש ישראל בשרשו הוא חלק אלקי ממעל והוא בעצמו בחינת התורה. כי קדשא בריך הוא ואורייתא וישראל כלא חד, כמו שכתוב בזהר הקדוש. ועל כן יש לו כח בפיו לנדר נדר ולעשות לעצמו מצוות כנפשו.

ועקר הנדרים הוא כדי לקדש את עצמו ולפרש את עצמו מתאוות בבחינת נדרים סג לפרישות שאלו הנדרים הם מצווה לנדר בהם. וכן אמרו שרי ליה לאינש למנדר לזרוזי נפשיה ועקר הנדר כשמוציאו בפיו. ובזה רואין גדל כח הדבור ומבטא שפתים של האדם שעל ידי הדבור הוא יכול להתגבר ביותר לפרש את עצמו אפלו מן ההתר, כמו שכתוב, נדרים סג לפרישות, וכמו שרואין בחוש מכל מי שרוצה להרגיל את עצמו באיזה קדשה ופרישות שנמצאים הרבה שעושים נדר או שבועה על זה כגון להתענות איזה יום או שלא לאכל דבר מן החי איזה זמן או לתן צדקה יותר מכחו וכיזא בזה.

ולכאורה הדבר תמוה, ממה נפשך, אם יש בכחו להתגבר על יצרו יוכל להתגבר בלי נדר ושבועה. ואם מתירא שיתגבר יצרו עליו מה יועיל הנדר. אף בזה רואין גדל כח הנדר בשרשו והעקר כשמוציאו בפיו שאז על ידי הנדר עולה לבחינת פליאות חכמה ששם שרש הבחירה. ומשם מקבל כח על ידי שמוציא הנדר בפיו שיוכל להתגבר על מה שצריך להתגבר. ובודאי גם אחר כך כשעשה נדר עדין יש כח להבחירה להטותו ח"ו ח"ו כי הבחירה יש לה כח גדול מאד. ועל כן הזהירה התורה מאד שישמור לקיים את נדרו וככל היזא מפיו יעשה. אבל העקר הוא שעל ידי הנדר יש לו כח הרבה יותר להתגבר על יצרו. וכמו שמצינו בבעז שאמר חי ה' שכבי עד הבקר, ודרשו רז"ל ליצרו נשבע, נמצא שבלא השבועה היה סברא שהיצר הרע יתגבר עליו, וכמו שאמרו רז"ל בזה. ועל ידי השבועה עמד בנסיון וכבש את יצרו. וכן מצינו בכמה כשרים וצדיקים, וכמו ששמעתי מפיו הקדוש שאמר שהיה רגיל בנדרים מאד בשביל קדשה ופרישות:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' צ

עמוד זה נתרם לזכות הילד אשר אנשיל בן רבקה שיחי בזכות רביה"ק יזכו אביו ואמו לגדלו לתוי"ש

אֲשֵׁרִי הַזֹּכֶה לְפָרֵשׁ לְגַמְרֵי מִזֶּה הָעוֹלָם

אי אפשר להגיע לאמונת חכמים כי אם על ידי נדר, פי עקר חכמות הצדיקים שהם החכמים האמתיים הוא להשתדל לפרש את עצמם מזה העולם לגמרי עד שזכו לזה בשלמות ששברו כל התאות בתכלית עד קצה האחרון לגמרי ופרשו עצמן מזה העולם מכל וכל ולא נשאר להם שום נדנדוד וריח משום תאוה של זה העולם. ורק צדיקים כאלה הם יכולין לתקן כל העולם ולהחזירם למוטב כל מי שרוצה להתדבק בהם, פי כל אדם צריך להגיע לזה, לתכלית הפרישות בקדשה באמת. וזה עקר תכליתו לנצח אשרי הזוכה לזה. אבל לאו כל אדם זוכה לזה. וזעירין אנון דזכין לזה בשלמות באמת על כן עקר התקון של שאר בני אדם הוא על ידי התקרבות לצדיקים כאלו להם ולתלמידיהם ולתלמידי תלמידיהם וכו'.

על כן העצה לזה הוא נדר שידר איזהו נדר ויקים אותו מיד, פי כל הנדרים הם בחינת פרישות כמו שאמרו רז"ל נדרים סיג לפרישות. כמו שכתוב איש כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה'. שכל הנדרים של הפשרים הרוצים להתקרב אל האמת הוא איזהו נזירות ופרישות שרוצה להזיר ולפרש את עצמו מאיזהו תאוה כדי להתקרב לה'. וגם כשנדר איזהו נדר להקדש וצדקה הוא גם כן בחינת פרישות. כי בעד זה המון שנודר לצדקה היה יכל לקנות לעצמו איזהו דבר תאוה אכילה ושתיה וכיוצא. והוא שובר תאותיו ופורש את עצמו מזאת התאוה שהיה יכל להשיג על ידי זה המון, ולקח המון ומנדר אותו לה' לצדקה והקדש בית הפנסת ובית המדרש. נמצא שהנדרים הם בחינת פרישות על כן על ידי הנדר הוא עולה ומקשר עצמו להצדיקים האמתיים שזכו לתכלית הפרישות בשלמות וזוכה לאמונת חכמים ולהתקרב אליהם. מאחר שה' יתברך רואה שממשיך עצמו לדרכיהם ומקבל על עצמו איזה בחינת פרישות על ידי נדר שהוא בחינת פלא כנ"ל. על ידי זה זוכה להאמין בהחכמים הצדיקים הנפלאים שזכו לפליאות חכמה ופרשו עצמן מזה העולם לגמרי.

ליקוטי הלכות שבת ר' ג

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

אחר שבועות

הַהֲתַקְרָבוֹת לְפִי שְׁעָה יָקָר מְאֹד

מַעֲנִין קֶצֶת אֲנָשִׁים שְׁמוֹתֵיהֶם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאַחַר כֵּן מִתְרַחֲקִין, עֲנָה: אִם עַל פִּי בֶן יָקָר אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַהֲתַקְרָבוֹת בְּעֶצְמוֹ אִם לְפִי שְׁעָה. אִם עַל פִּי שְׂאֵחַר כֵּן נַעֲשֶׂה מַה שְׁנַעֲשֶׂה חֵם וְשְׁלוֹם. וְאָמַר: הֲלֹא עַל שְׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה נֵאמַר: לְבַבְתָּנִי בְּאַחַת מֵעֵינֶיךָ. וְאִתָּא בַּמְדַּרְשׁ: מַהוּ בְּאַחַת מֵעֵינֶיךָ, אֵלֹא שְׁבַעֲיֵן הַשְּׁנַיִת כְּבָר הָיוּ מִסְתַּכְּלִין עַל הָעֵגֶל. נִמְצָא שְׁבַעֲשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה כְּבָר הָיָה דַעְתָּם לְפָרֵשׁ חֵם וְשְׁלוֹם וְאִם עַל פִּי בֶן הָיָה יָקָר בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד הַהֲתַקְרָבוֹת בְּעֶצְמוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב לְבַבְתָּנִי בְּאַחַת מֵעֵינֶיךָ. כִּי זֶה בְּעֶצְמוֹ יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

שיחות הר"ן קכג

הָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה עִפְנוּ וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד לְקָרֵב נְפִשׁוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כְּדִי לְעוֹרְרֵם וְלְהַשִּׁיבֵם לְקֶרֶב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְאֶפְלוּ אִם לֹא יַפְעֵל כִּי אִם תִּנּוּעָה בְּעֵלְמָא, שְׂיִכְנַס בְּהֵם אִיזָה הַרְהוּר תְּשׁוּבָה אוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְפִי שְׁעָה, גַּם בֶּן טוֹב מְאֹד.

חיי מוהר"ן תקמג

וְלִזְהָ כִּי בְּזוֹן רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְאָמַר אֶפְלוּ אִם לֹא יַפְעֵל אֶצְלָנוּ רַק לְפִי שְׁעָה הוּא גַּם בֶּן טוֹב מְאֹד, כִּי לִית רְעוּתָא טְבָא דְאַתְאֲבָד וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא מְלֵא רַחֲמִים, וְהַקְּדִים רְפוּאָה לְמַכָּה, כִּי הוּא יָדַע וְצָרְנוּ וְשָׁלַח לָנוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים כְּאַלְהָה וְהוֹדִיעָנוּ עַל יָדָם שְׁתַּרְחֲמְנוֹת שְׁלוֹ הוּא בְּלִי גְבוּל וְשְׁעוֹר, וְכִמוֹ שְׁשִׁמְעֵתִי מוֹר' נִחְמוֹן בֶּן הַרְבֵּה הַצְּדִיק ר' נִתָּן זְצוּק"ל שְׁבַעֲשַׁעֲשׁוּ יִשְׂרָאֵל אֵת הָעֵגֶל בַּמְדַּבֵּר אַחַר קִבְּלַת הַתּוֹרָה, אַחַר מְדַרְגָּה כְּזוֹ, אַחַר הַשְּׁנֵה פְּזוּתָא כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חו"ל רְאֵתָה שְׂפַחַת עַל הַיָּם וְכוּ', וּבְקִשׁ מִשְׁהָ רַבְּנוּ ע"ה, רַבּוֹנוּ שְׁל עוֹלָם הוֹדִיעָנוּ נָא אֵת דְּרַכִּיךָ, שְׁתִּיצֵר הַרְעָה יֵשׁ לֹא פַח גְּדוֹל כְּזֶה לְהַחֲטִיא אֵת הָאָדָם אַחַר מְדַרְגָּה כְּזוֹ, אִם בֶּן אֶפְסֵם תִּקְוָה חו"ל, וּבְקִשְׁתּוֹ הִיָּתָה גַּם בֶּן לְדוֹרוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חו"ל לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל רְאוּיִים לְאוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, אֵלֹא כְּדִי לְהוֹרֹת תְּשׁוּבָה לְעוֹלָם, לְכֵן בְּקִשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִוְרָה לוֹ דְּרַכִּי הַתְּשׁוּבָה, וְהוֹדִיעַ לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁתַּרְחֲמְנוֹת שְׁלוֹ הִיא גְּדוֹלָה כָּל כֵּן שְׂאֵפְלוּ אִם עֲשֶׂה מַה שְׁעֵשֶׂה, אֶפְלוּ אַחַר הַמְדַּרְגָּה, אַחַר הַשְּׁנֵה, אִם עַל פִּי בֶן עֵדִין הַרְחֲמְנוֹת שְׁלוֹ עֲלֵינוּ וְהוֹדִיעַ לוֹ אִזּוֹ הִי"ג מְדוּת שְׁל רַחֲמִים וְכִמוֹ שְׂפָרֵשׁ רַש"י שָׁם, ה' ה' הוּא רַחוּם קִדְּם הַחֲטָא וְרַחוּם אַחַר הַחֲטָא:

מכתב ר"י קרדונער ז"ל - אמונת אומן לח

עמוד זה נתרם לע"נ הר"ר מיכאל ב"ר יוסף בער קליין
ז"ל - ת.נ.צ.ב.ה. (לא השאיר זש"ק - נא ללמוד לע"נ)

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

אחר שבועות

יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת

אחר שבועות הגדול, שהיו יאצל מוהרנ"ת זכרוננו לברכה בשמונים אנשים עובדי ה' גדולים מאנ"ש, והיתה אז התעוררות נפלאה עד שכנו אנ"ש את חג השבועות הזה בשם: שבועות הגדול, "דער גרויסער שבועות". אמר מוהרנ"ת זכרוננו לברכה לאנ"ש שנסעו ונפרדו מאתו: נו, אחר שקבלנו את התורה, צריכים להזהר מעתה שלא לעשות עגל, כמו שהיה במתן תורה.

שיש"ק ב' תרס"ז

היצר הרע והסטרא אחרא אורבים עליו מכל צד, בשמתעורר בו איזה הרהור תשובה לשוב לה' יתברך, הוא חותר עליו לבלבלו בכל מיני בלבולים ומניעות, לפעמים בפשוטו שמתגבר עליו אז דיקא בהתגברות גדול במחשבות רעות שהם עקר היצר הרע. ולפעמים פשהאדם מתגבר נגדו במה דאפשר, הוא מתגבר על ידי התלהבות הלב יותר מדאי. ולפעמים בשעה אחת הוא מערבב ברגע אחת בוער לבו מאד וכו', ובתוך כך בוער לבו לתאוות עולם הזה מאד, שזה בחינת יעלו שמים ירדו תהומות וכו'. ומזה בא חטא העגל אחר מתן תורה בהתגלות אלקות פנים בפנים כזה באותות נוראות כאלו וכו' וכו'. כמו שהוכיחם משה הנהיג בדבר הגדול הזה וכו'. ואף על פי כן קלקלו כל כך תקף עד שהמלך במסבו וכו', על כן נצטוה משה אחר כך בבנין המשכן בשביל תשובה ותקון לחטא העגל שכולל כל החטאים. כי העקר שצריכין להשתדל בכח הצדיקי אמת בחינת משה לצמצם ההתלהבות כל אחד ואחד לפי בחינתו ולא יהרס הגבול וכו'. ויתגבר ביותר על המחשבות רעות שהם עקר היצר הרע. ובזה צריך עקר ההתגברות, כי המחשבה ביד האדם תמיד להטותה פרצונו ויתגבר להפך הדבר לברח ממחשבות רעות ולחשב מחשבות טובות לחשב איזה פסוק מהתורה או איזה הלכה ומאמר רז"ל וכו', ולפעמים צריך לפקח מחשבתו במלי דעלמא וכו', הכל כדי למלט נפשו מהרהורים שהם עקר קלקול המחשבה:

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' י

עמוד זה נתרם לע"נ הר"ר מיכאל ב"ר יוסף בער קליין ז"ל - ת.נ.צ.ב.ה. (לא השאיר זש"ק - נא ללמוד לע"נ)

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

אהר שבועות

זְכוּת קַבְלַת הַתּוֹרָה לֹא יִשְׁכַּח לְעוֹלָם

לְמִשַׁל כְּשִׁישׁ תִּשְׁעָה אֲנָשִׁים וְצָרִיכִין לוֹמַר דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה קְדִישׁ אוֹ קְדָשָׁה אֶפְלוּ אִם כָּלֵם צְדִיקִים גְּדוֹלִים אֵינָם יְכוּלִים לוֹמַר הַקְדָּשָׁה בְּתִשְׁעָה, וְכִשְׁבֵּא אֶצְלָם אַחַד אֶפְלוּ הַפְּחוּתִים שְׁבַפְחוּתִים מִן הַשּׁוֹק לְפִי שְׁעָה וּמְצַרְפִּים אוֹתוֹ לְמַנְיָן אִף עַל פִּי שְׁתַּכַּף וּמִיד חוֹזֵר אֶל הַשּׁוֹק, אִף עַל פִּי כֵן כְּמָה שֶׁשְׁעוּעִים גָּרַם לָהּ יִתְבַּרְךָ, כִּי כָל הַקְדָּשָׁה נִגְמַר עַל יְדוֹ וְאֶפְלוּ אִם הָיָה שָׁם מַנְיָן בְּלַעְדוֹ, וְאֶפְלוּ אִם הָיוּ שָׁם כְּמָה מַנְיָנִים, אִף עַל פִּי כֵן כָּל מָה שְׁנִתְנוּסַף נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל נִתְנוּסַף קְדָשְׁתּוֹ וְכַבּוּדוֹ יִתְבַּרְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלָךְ וְכו'.

נִמְצָא שְׁכַל מָה שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה אֵיזָה עֲבָדָא בְּעַלְמָא בְּעַבּוּדְתּוֹ יִתְבַּרְךָ, אִף עַל פִּי שְׁאֲחֵר כֶּף עוֹשֶׂה מָה שֶׁעוֹשֶׂה ח"ו, אִף עַל פִּי כֵן זֹאת הָעֲבָדָא אֵינָה נֶאֱבָדֶת לְעוֹלָם וְכִבֵּר נְצִטְרָפָה אֶל הַבְּנִיָּן הַנִּפְלָא, וְגִרְמָה תִּקּוֹן גְּדוֹל לְבַנְיָן הַקְדָּשָׁה, וְנִתְרַבָּה כְּמָה אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוּת בְּתִים עַל יְדָה וְכֵן ל'. וְאִם יַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם כָּל יְמֵי חַיָּיו לְהִתְחִיל בְּכָל פְּעַם מַחֲדָשׁ אֶפְלוּ אִם יַעֲבֵר עָלָיו מָה שִׁיעֵבֵר, אֲזִי סוּף כָּל סוּף יִתְקַבְּצוּ כָּל אֱלוֹ הַתְּקוּנִים שְׁגָרַם בְּכָל עַבּוּדָה וּבְכָל הַתְּחִלָּה, וְכָלֵם יִתְקַבְּצוּ לְעֲזָרְתּוֹ לְחִזְקוֹ וּלְאֲמָצוֹ לְשׁוֹב לָהּ יִתְבַּרְךָ בְּאֲמַת. וְאִם רֵאשִׁיתוֹ מְצַעֵר אַחֲרֵיתוֹ יִשְׁגָּא מְאֹד, וְאֲזִי יִרְאֶה מָה שֶׁפָּעַל עַל יְדֵי כָּל עֲבָדָא שְׁבַקְדָּשָׁה שְׁאִין שׁוֹם דְּבַר נֶאֱבָד לְעוֹלָם וְכו', כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֶהְבֵּת כְּלוּלְתֶיךָ לְכַתֵּב אַחֲרֵי בְּמִדְבַר וְכו'. שְׁפָרוּשׁוֹ שֶׁבְּסוּף יִזְכַּר לָנוּ ה' יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל הַחֲסִדִים וְהַזְכִּיּוֹת שִׁישׁ לָנוּ מִן הַהִתְחִלָּה שֶׁהִלְכְּנוּ אַחֲרָיו בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה. וְעַבְרָנוּ בְּמַעוֹנוֹת אַרְיּוֹת בְּהַרְרֵי נְמָרִים וְכו'.

נִמְצָא שְׁאִף עַל פִּי שְׁאֲחֵר כֶּף עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל מָה שֶׁעָשׂוּ וְכו', אֲבָל כָּל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, כָּל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה טוֹבָה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבַּרְךָ, בְּחִינַת גַּם אֱלֹהֵי תִשְׁכַּחְנָה וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁכַּח שְׁדָרְשׁוּ רַז"ל שֶׁמַּעֲשֶׂה הָעַגְל שֶׁאָמְרוּ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ וְכו' יִשְׁכַּח ה' יִתְבַּרְךָ. אֲבָל זְכוּת קַבְלַת הַתּוֹרָה שֶׁקָּבְלוּ אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ עֲלֵיהֶם בְּחִינַת 'אֲנֹכִי ה' אֶלְקֶיךָ' זֶה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבַּרְךָ לְעוֹלָם. וְכֵן הוּא בְּפִרְטִיּוֹת בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, שְׁאִף עַל פִּי שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מָה שֶׁעוֹבֵר, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֵין מוֹעִיל כָּלֵל ח"ו מָה שֶׁהִתְחִיל לְפַעֲמִים מְעַט בְּעַבּוּדְתּוֹ ה', מֵאַחַר שְׁרוּאָה שְׁרַחוּק כָּל כֶּף, אִף עַל פִּי כֵן בְּסוּף יִרְאֶה מָה שֶׁפָּעַל בְּתַחֲלָה, בְּבְחִינַת תְּבוּאֵי תִשׁוּרֵי מֵרֵאשׁ אֲמָנָה כְּנִזְכָּר לְעִיל. עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּיו לְהִתְחִיל בְּכָל פְּעַם מַחֲדָשׁ. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי. וְלִית רְעוּתָא טְבָא דְאִתְאָבֵד.

ליקוטי הלכות ערבית ד' לד

עמוד זה נתרם לע"נ הר"ר מיכאל ב"ר יוסף בער קליין
ז"ל - ת.נ.צ.ב.ה. (לא השאיר זש"ק - נא ללמוד לע"נ)

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנוּ זְצוּק"ל אָמַר לְמוֹהַרַנ"ת: הֵייתִי רָגִיל בְּנִדְרִים

(וּכְמוֹסוּפָר בְּשִׁבְחֵי הַר"ן טו וז"ל: וְהָיָה רָגִיל בְּנִדְרִים מְאֹד מְאֹד, שְׁכַמָּה פְּעָמִים כְּשָׁבָא הַיּוֹם קָבַל עָלָיו בְּנִדָר כָּל סֵדֶר הָעֲבוּדָה שֶׁהָיָה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאַחֲרָכָּךְ אֶף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה קָשָׁה עָלָיו מְאֹד הָיָה מְכַרְח לַעֲשׂוֹת מַחֲמַת הַנִּדָר. וְכֵן עָשָׂה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְכֵן בְּכָל מִינֵי גְדָרִים וּסְגִיגִים שֶׁל פְּרִישׁוֹת מְאִיזָה תְּאֻוָּה וּמְאִיזָה מְדָה הָיָה רָגִיל הַרְבֵּה בְּנִדְרִים כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים. וְכַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים נִשְׁבַּע עַל אִיזָה דְּבָרִים בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ, כְּדִי שֶׁיִּהְיֶה חֲזָק לְפָרֵשׁ מֵאוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁהָיָה רוֹצֵה לְפָרֵשׁ עֲצָמוֹ) שָׁאַל אוֹתוֹ מוֹהַרַנ"ת: הֲלֹא אֵין נָכוֹן לְנִדָר? וְהֵשִׁיב:

**דָּאָם מֵיִינַט מֵעַן
אֲזוֹינֵע
שְׁלֵיִי מְעֻזָּא לְנִי קָעַם
וְוִי אֵיִהָר**

❧ תרגום ❧

מִתְּכַוְּנִים לְאֲנָשִׁים עֹצְלִים רְפָה יְדֵים וְרַע מְזַל כְּמוֹכֶם

אבניה ברזל

(עיין שו"ע יו"ד סימן ר"ג)

עמוד זה נדבת הר"ר משה סומר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחיי למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת נשא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:11	7:10	7:28	7:14	7:20	7:12	8:42	8:07
שקיעה ערב יו"ט	7:50	7:49	7:49	7:53	7:50	7:52	9:03	8:28
חצות הלילה	2:17	2:18	2:19	2:20	2:18	2:19	---	3:06
עלות השחר	4:06	4:07	4:06	4:00	4:06	4:01	2:13	3:35
עטיפת הטלית	4:34	4:35	4:34	4:29	4:34	4:30	3:19	4:13
נין החמה	5:33	5:34	5:34	5:29	5:34	5:30	4:55	5:24
סוף זמן קר"ש מג"א	8:09	8:10	8:10	8:05	8:10	8:06	7:08	7:59
חצות היום	12:40	12:41	12:41	12:39	12:41	12:39	1:00	12:57
שקיעה יו"ט	7:51	7:50	7:49	7:54	7:50	7:52	9:04	8:29
צאת החג	8:29	8:30	8:31	8:32	8:32	8:30	10:10	9:51
צאה"ח 72 דק'	9:03	9:02	9:02	9:06	9:03	9:05	10:16	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בהעלותך

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ח:	ט.	ט:	י.	י:	יא.	יא:
מה	מו	מז	מח	מט	נ	נא
רצג	רצה	רצז	רצט	שא	שג	שה
קט	קי	קיא	קיב	קיג	קיד	קטו
👉 תורה נ"ו – וביום הביכורים 👈						
התורה הזמנית						